

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๒๙

ธรรมคู่เคียงกับโลก

ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบ เพราะเข้าใจว่าจะมีเป็นจำนวนมากที่สงสัยเกี่ยวกับเรื่องหลวงตาบัวไม่ให้ถ่ายรูป ความจริงการถ่ายรูปเราไม่หวงแต่ไม่ยกอด คืออยากถ่ายเรื่อยไป เขาจะได้เอาไปชมเชื่อว่าหลวงตาบัวตัวอย่างนั้นอย่างนี้เราก็ไม่มีเราจะหวงหาเหตุผลไม่ได้ก็ไม่มี เราหวงเพราะสิ่งที่ควรให้หรงมีอยู่ ส่วนมากผู้ที่ถ่ายไปแล้วเอาไปล้างฟิล์มที่ร้านเขานั้นแหละ พอไปล้างฟิล์มแล้วเจ้าของไม่รู้ และเขาเอาไปแล้วตอนนั้นนะ จากนั้นมาก็ออกไปจ่ายตลาด รูปครูบาอาจารย์เต็มตลอดเหมือนกับปลาเน่าไม่น่าดูเลย รูปครูบาอาจารย์ไปจำหน่ายขายกินอย่างนั้นไม่เหมาะ เราจึงไม่ยกอดเห็นไม่ยกอดให้เป็น นี่ละเหตุสำคัญที่ไม่ค่อยจะให้ถ่ายรูปหรือไม่ให้ถ่ายรูปเพราะอันนี้เองเป็นหลักใหญ่มากกว่าเหตุอื่น

ส่วนที่จะให้ถ่ายเพื่อให้เขาเคารพบูชาอะไรอย่างนั้นเราก็ไม่คิดนัก เพราะหลวงตาบัวก็ยังไม่ได้นั้นใจตัวเองว่าเป็นที่เคารพบูชาของประชาชนได้เต็มร้อยเปอร์เซ็นต์แล้วหรือ หลวงตาบัวนั้นนะ เราอยากถามเจ้าของเสียก่อน ก่อนที่จะให้ใครถ่ายรูป ฟังแต่ว่าหลวงตาบัวเป็นไร มันได้หน้าได้หลังอะไรหลวงตาบัว สิ่งที่เก่งก็มีแต่กินกับนอน หลวงตาบัวนะเก่ง ใครอยากมาแข่งถ้าไม่ยกอดตกเวที หลวงตาบัวเอาไม่ได้พอยกละนะ ยังไม่ได้ยกครูด้วยเข้าไป หลวงตาบัวเอาตกเวทีแล้ว ถ้าเป็นเรื่องกินกับนอนไม่มีใครสู้ เก่งกว่าใครทั้งนั้น เพราะอะไร เพราะนอนมาตั้งแต่วันเกิด กินมาตั้งแต่วันเกิด จนกระทั่งปานนี้ทำไมจะไม่ชำนาญชาญละ ต้องชำนาญแน่นนอน ส่วนใครจะเป็นเหมือนกันหรือไม่เป็น ไม่เอาเราไม่รับรู้ เรารับรู้แต่หลวงตาบัวองค์เดียว ใครจะกินจะนอนขนาดไหนตั้งแต่เกิดมานั้นเราไม่รับรู้ด้วยตรงนี้นะ

นั่นละการถ่ายเราจึงให้ถ่ายพอประมาณ ทุกสิ่งทุกอย่างให้อยู่ในเกณฑ์พอประมาณแล้วเหมาะ ถูกต้องตามหลักธรรมของพระพุทธเจ้า ฉะนั้นขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบว่า หลวงตาบัวนี้หรงรูปเพราะเหตุผลกลไกอะไร ก็ได้เล่าให้ฟังเรียบร้อยแล้ว ที่ดุนั้นเพราะอะไรถึงดู นี้อันหนึ่งนะ ดุนั้นเราก็ชี้แจงเหตุผลให้ทราบเรียบร้อยแล้วและผู้ที่ได้รับทราบก็เป็นทีล่งใจแล้วยอมรับ แล้วอยู่ ๆ ก็ถ่ายพืบเอาเลย นี่คนยอมรับกันยังงี้จึงต้องเป็นอย่างนั้น ชาวพุทธเราไม่ควรจะเป็นอย่างนั้น

ไม่มีใครที่จะเป็นนักเหตุผลยิ่งกว่าชาวพุทธ ถ้าชาวพุทธไม่มีเหตุผลแล้วใครเล่าในโลกนี้เขาจะมีเหตุผล เพราะชาวพุทธก็คือชาวธรรมนั่นเอง ธรรมก็คือองค์แห่งเหตุ

ผลบวกกันเข้าแล้วเป็นธรรม นี่แหละหลักใหญ่อยู่ที่ธรรม แยกออกมาก็คือเป็นเหตุเป็นผล ยอมรับกันด้วยเหตุด้วยผลแล้วก็ไม่ควรจะทำอย่างนั้น นี่เห็นต่อหน้าต่อตา เมื่อเป็น อย่างนั้นแล้วก็ต้องดูกันบ้าง ไม่ได้ไม่ได้ คนที่ต่อต้านต้องเอาธรรมที่ต่อต้านเข้าใส่ซิ คำว่า ธรรมที่ต่อต้านธรรมยังงัย ธรรมปราบความต่อต้านของคนมีกิเลสเป็นกองทัพใหญ่ กิเลส โหดร้ายทารุณ ธรรมะก็ต้องเป็นธรรมะที่เด็ดเดี่ยว เป็นธรรมะประเภทที่กิเลสจะหมอบ ไม่อย่างนั้นกิเลสจะเพ่นพ่านทั่วโลกดินแดน ธรรมหาที่ออกไม่ได้ เพราะฉะนั้นธรรมจึง ต้องมีทั้งประเภทที่เด็ดเพื่อปราบกิเลสซึ่งเป็นข้าศึกประเภทเด็ด ๆ ธรรมจึงจะอยู่ครอง โลกได้ ฉะนั้นขอให้พี่น้องทั้งหลายได้นำไปประพฤติปฏิบัติตัวเอง

เวลามันเด็ดต่อเรามันนะ กิเลสประเภทต่าง ๆ ที่จะเข้าศึกต่อเรานั้นเองแหละ มันแสดงขึ้นในใจของเรา อยากให้ทำอยากให้พูด อยากให้ไปอยากให้มา อยากให้ ประพฤติอย่างรุนแรง นี่ละประเภทที่รุนแรง ทั้งอยากคิดทั้งอยากพูด ทั้งอยากทำ ทั้ง อยากประพฤติต่าง ๆ อันเป็นสิ่งที่พึงปรารถนา ทำลงไปมากน้อยเป็นความเสียหายทั้ง นั้น นี่ประเภทที่โหดร้าย เมื่อประเภทที่โหดร้ายแสดงขึ้นในตัวของเรา เราเป็นผู้รับผิดชอบ เราจึงต้องมีธรรมเป็นเครื่องประกาศหรือเป็นเครื่องยืนยัน เป็นเครื่องต่อสู้ เป็น เครื่องปราบปรามกัน ด้วยความเด็ดเดี่ยวเช่นเดียวกัน มันอยากคิดประเภทนั้นซึ่งเป็น ของไม่ดี เราไม่ยอมคิด เด็ดต่อเด็ดใส่กัน มันอยากพูดเราไม่ยอมให้พูด เราเป็นผู้รับ รับผิดชอบในปากของเราเองทำไมเราจะรับรองไม่ได้จะห้ามปรามไม่ได้ เมื่อเรามีธรรมะ อันเด็ดเข้าไปสู่ในปากของเราแล้วจะพูดออกมาไม่ได้เลย คำอันเป็นความเสียหายนั้น นี่ คือธรรมะที่เด็ดเพื่อปราบกิเลสหรือความเสียหายที่จะออกมาทางปาก มันจะออกมา ทางความประพฤติแง่ใดที่จะเป็นความเสียหาย เราไม่ทำในแง่ไหน ๆ ห้ามปรามให้ได้ ทุกสิ่งทุกอย่างบรรดาที่เป็นความชั่วความดีของเรา นี่ก็ชื่อว่าธรรมะอันเด็ด

เราไม่มีธรรมะอันเด็ดไว้ใช้เราจะแพ้กิเลสวันยังค่ำ จะแพ้อ่ต่อความชั่วทั้งหลาย คินยังรุ่ง หาเวลาตีหากคนดีไม่ได้ในโลกนี้ ถ้าปล่อยให้แก่กิเลสมันเด็ด ๆ มีประเภทไหน ก็มีแต่เด็ด อย่างเดียว ประเภทไหนก็ไม่มีคำว่าเบรกห้ามล่อมันเลย มีแต่เหยียบคันเร่ง เร็วไปแล้ว คนในโลกนี้จะไม่มีการะมัดอนที่อยู่แห่งความดีแห่งคนดีแห่งความสงบร่ม เย็นเลย จะเคลื่อนไปด้วยความชั่วช้าลามกความไม่เอาไหน ความเสียหายความทุกข์ ความเดือนร้อน เพราะอำนาจแห่งกิเลสตัวลามกทั้งหลายที่ก่อขึ้นมาผลิตขึ้นมาสร้างขึ้นมา นั้นแล เพราะไม่มีธรรมเป็นเครื่องปราบปรามมัน

เพราะฉะนั้นเราเป็นนักปฏิบัติ เราเป็นชาวพุทธ ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบ เอาไว้ว่า ธรรมะสำหรับปราบกิเลสนั้นมีทุกประเภท กิเลสมีกี่ประเภทธรรมะมีเท่า นั้น

ส่วนมากท่านผู้ประพฤติปฏิบัติธรรมเพื่อความร่มเย็นเป็นสุข จนกระทั่งปรากฏชื่อเสียงมา เราก็เคยเห็นแล้วในตำรับตำรา ทำไมไม่นำเอามาใช้กันบ้าง ถ้าเป็นชาวพุทธที่แท้จริง เพื่อสำเนียงศึกษาข้อมูลจากพุทธศาสนาจริงแล้ว ใครเป็นเจ้าของศาสนาเราทุกวันนี้ ก็พระสมณโคดมไม่ใช่หรือ พระสมณโคดมท่านปราบกิเลสเป็นยังงี้บ้าง ในตำรับตำราว่าไว้ยังงี้ สู้กิเลสจนกระทั่งถึงสลบ สลบก็หนีพระพุทธเจ้า ๓ หนนั้นฟังซิ พระองค์สลบใส่นี้คือสู้กับกิเลส โหดไหมเด็ดไหมพระพุทธเจ้า ครั้นสุดท้ายกิเลสตายพระพุทธเจ้าเพียงแค่ว่าสลบ ได้มาเป็นศาสดาของโลก นั้นละให้รู้ว่ากิเลสโหดขนาดไหนธรรมะก็โหดขนาดนั้นเพื่อปราบกิเลส จึงได้เป็นศาสดาขึ้นมา นี่ละธรรมะประเภทที่เด็ด

ที่นี้ครูบาอาจารย์ทั้งหลายก็เหมือนกัน ในครั้งพุทธกาลบางองค์เดินจงกรมจนฝ่าเท้าแตก เด็ดไหมจนฝ่าเท้าแตก พวกเราฝ่าเท้าแตกที่ไหนนอกจากหมอนแตกเท่านั้นละ หมอนแตกเสื่อขาด พวกเราเด็ดไปทางนั้น พระโสณะที่ฝ่าเท้าแตก พระจักษุบาลตาแตกกิเลสแตก พวกเราไม่ได้เรื่องอะไร นั้นละความเด็ดของท่านเห็นไหม ครูบาอาจารย์ที่ปรากฏชื่อเสียงในสมัยปัจจุบันนี้ก็เหมือนกัน ยกตัวอย่างเช่นหลวงปู่มั่น เป็นต้น ที่หลวงตาบัวได้เขียนประวัติของท่านออกมาให้พี่น้องทั้งหลายได้อ่านนั้นเป็นยังงี้ นั้นละเอาความจริงล้วน ๆ มาให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบได้อ่าน เพื่อเป็นคติว่ากิเลสโหดร้ายขนาดไหน แล้วหลวงปู่มั่นท่านโหดดีขนาดไหน ต่อสู้กับกิเลสจนกิเลสอยู่ในเงื้อมมือแล้วเป็น สังฆัง สรณัง คัจฉามิ ในวงปัจจุบันของเรา ให้ได้กราบไหว้บูชาอย่างถึงใจทุกวันนี้เพราะความโหดนั่นเอง เพราะความเด็ด ความเอาจริงเอาจัง ความซิงซังตั้งตัง ความเป็นก็เป็นตายก็ตาย ขึ้นชื่อว่าความดีแล้วเป็นไม่ถอย จะเอาให้ได้ทั้งนั้น นี่ละครูบาอาจารย์ทั้งหลายเป็นอย่างนี้

องค์ไหนก็เหมือนกัน เท่าที่เราได้เคยสัมผัสสัมพันธ์กับท่านมาแล้ว เช่น หลวงปู่แหวน หลวงปู่ขาว ก็เคยได้สนทนาธรรมะกับท่าน เป็นแบบเดียวกัน เป็นเดนตายทั้งนั้น ละ ครูบาอาจารย์เหล่านี้มีแต่ครูบาอาจารย์เดนตาย เดนตายแล้วค่อยมาเป็นครูบาอาจารย์สอนคน คือพัดกับกิเลสเสียจนกระทั่งเดนตาย กิเลสตาย ท่านเหล่านี้มีแต่กิเลสเรียบวุธ ๆ ทั้งหมด เป็น สังฆัง สรณัง คัจฉามิ โดยสมบูรณ์สำหรับพวกเรา ถ้าเป็นครั้งพุทธกาลจะเป็นใครจะให้ชื่อว่ายังงี้ ถ้าไม่ใช่เป็นพระอรหันต์ท่านนั้นจะเป็นอะไรไป นี่ละศาสนาของพระพุทธเจ้าเป็นอย่างนี้ ไม่ใช่โมฆะ

ศาสนาเป็นของมีเจ้าของ พระพุทธเจ้าเป็นเจ้าของของพุทธศาสนา พระพุทธเจ้าเกิดขึ้นมาจากอริยสัจ ๔ คือ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค นี่ละเป็นหินลับของสติปัญญา ศรัทธาความเพียรให้คมกล้า ฆ่ากิเลสให้แหลกแตกกระจายไปหมด ภายในพระทัยคือ

อริยสัจ ๔ อริยสัจ ๔ อยู่ในศาสนาใดเวลานี้ ก็อยู่ในพุทธศาสนา พุทธศาสนาของเราใคร เป็นเจ้าของ พระพุทธเจ้าเป็นเจ้าของ พระพุทธเจ้าเกิดขึ้นมาจากอริยสัจ ๔ นี้ละเป็น เครื่องยืนยันว่าศาสนานี้จริงไหม

ถ้าเราอยากจะทำศาสนาจริง เอ้า ปฏิบัติอีกทีซิ ถ้าเราอยากจะทำรู้ว่า ศาสนานี้เป็นโมฆะหรือศาสนาเป็นตุ๊กตาเครื่องหลอกของเด็กเฉย ๆ หรือเป็นความจริง พระพุทธเจ้ามีตนมีตัวจริงไหม ศาสนาเป็นศาสนาที่แท้จริงหรือเป็นศาสนาหลงโลก เอ้า ลงมือปฏิบัติดูซิ สวากขาโต ภคฺวตา ธัมโม พระธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ ชอบแล้ว ตรัสว่ายังงี้จึงชอบ ก็คือถูกต้องทุกสิ่งทุกอย่าง เพราะกิเลสราบไปจริง ๆ ความชั่วราบไปจริง ๆ ความทุกข์หมดไปจริง ๆ จากหัวใจ เพราะอำนาจแห่งการปฏิบัติ ธรรมตามสวากขาตธรรมของพระพุทธเจ้านั้นแล นี้ละพี่น้องทั้งหลายให้พากันประพฤติ ปฏิบัติ นี้ละหลักธรรมเป็นความจริงอย่างนี้

ศาสนาของพระพุทธเจ้าเป็นอะไรไป ถ้าไม่ใช่ตลาดแห่งมรรคผลนิพพานจะเป็น อะไรไป จะมีฤทธิ์มีเดชแต่ตลาดสดตลาดแห้งอยู่ในอุดรฯ อยู่ในกรุงเทพฯ นั้นเหวอ ตลาดแห่งมรรคผลนิพพานในวงผู้ปฏิบัติจะไม่มีบ้างหรือเวลานี้ จะมีแต่เรียนจบมาแล้ว ก็โฆษณาบ้าง ๆ ว่าตัวรู้ได้ชั้นนั้นชั้นนี้เท่านั้นหรือ เอามาอวดโลกทำไม อย่างนั้นเป็นเรื่องของกิเลสอวด ให้เห็นภายในจิตใจนี่ซิ ท่านว่าสมาธิเป็นยังงี้ให้รู้ในใจเจ้าของ ปัญญาเป็นยังงี้ ไม่ว่าปัญญาชั้นใดให้รู้ในใจเจ้าของ ให้เป็นในใจของ บรรลุมรรคผล นิพพานให้รู้ในใจของให้เป็นในใจของ ก็หายสงสัยเท่านั้นละคนเรา และยอมกราบ พระพุทธเจ้าไม่ต้องสงสัย ก็ปีก็เดือนก็ตามที่พระองค์ปรินิพพานไปแล้วไม่สำคัญ สำคัญ อยู่ที่สัจจะ คือความจริงที่จริงอยู่ในหัวใจเท่านั้นละ หัวใจเราจริงฉันใด พระพุทธเจ้าจริง ฉะนั้น เมื่อเรายอมรับในหัวใจของเราว่าเป็นธรรมชาติที่บริสุทธิ์เต็มที่แล้ว ทำไมจะไม่ ยอมรับพระพุทธเจ้าละ ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้นำไปประพฤติปฏิบัติตามสติกำลังความสามารถ การแสดงธรรมก็อาจจะมีส่วนบ้างต่าบ้าง จึงขอภัยจากพี่น้องทั้งหลายโดยทั่ว กัน

เอาละพอ